

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 10. mája 2016*

„Inštitucionálne právo — Európska iniciatíva občanov — Politika súdržnosti — Regióny s národnostnou menšinou — Zamietnutie zápisu — Zjavná neexistencia právomocí Komisie — Článok 4 ods. 2 písm. b) a článok 4 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 211/2011“

Vo veci T-529/13,

Balázs-Árpád Izsák, s bydliskom v Târgu Mureș (Rumunsko),

Attila Dabis, s bydliskom v Budapešti (Maďarsko),

v zastúpení: pôvodne J. Tordáné dr. Petneházy, neskôr D. Sobor, advokáti,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporuje:

Maďarsko, v zastúpení: M. Fehér, G. Szima a G. Koós, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne H. Krämer, K. Talabér-Ritz, A. Steiblyté a P. Hetsch, neskôr K. Talabér-Ritz, K. Banks, H. Krämer a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Helénska republika, v zastúpení: E.-M. Mamouna, splnomocnená zástupkyňa,

Rumunsko, v zastúpení: R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea a M. Bejenar, splnomocnení zástupcovia,

Slovenská republika, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2013) 4975 final z 25. júla 2013, ktorým bola zamietnutá žiadosť o registráciu európskej občianskej iniciatívy žalobcov,

* Jazyk konania: maďarčina.

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 15. decembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Dňa 18. júna 2013 žalobcovia Balázs-Árpád Izsák a Attila Dabis spolu s piatimi ďalšími osobami predložili Európskej komisii návrh európskej občianskej iniciatívy (ďalej len „sporný návrh“) s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a zachovanie regionálnych kultúr“ (Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures) v súlade s článkom 11 ods. 4 ZEÚ a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, s. 1).
- 2 V registri, ktorý Komisia na tento účel sprístupnila (ďalej len „register“), žalobcovia v súlade s článkom 4 ods. 1 nariadenia č. 211/2011 poskytli minimálne informácie opísané v prílohe II toho istého nariadenia (ďalej len „požadované informácie“), najmä pokiaľ ide o zhrnutie predmetu a cieľov sporného návrhu.
- 3 Z informácií poskytnutých žalobcami v rámci požadovaných informácií vyplývalo, že sporný návrh smeroval k tomu, aby politika súdržnosti Európskej únie prikladala mimoriadnu pozornosť regiónom, ktorých etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky sa odlišujú od okolitých regiónov. Pre tieto regióny, vrátane geografických zón, ktoré nemajú štruktúry s udelenými administratívnymi právomocami, sa znižovanie zaostalosti v hospodárskom rozvoji v porovnaní s okolitými regiónmi, podpora hospodárskeho rozvoja a ochrana podmienok hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti musia zabezpečovať tak, aby ich charakteristiky zostali nezmenené. Na to musia mať tieto regióny rovnaké možnosti prístupu k rôznym fondom Únie a k zachovaniu ich charakteristík a musí sa im zaručiť riadny hospodársky rozvoj, tak aby rozvoj Únie mohol byť udržateľný a bola zachovaná jej kultúrna diverzita.
- 4 V prílohe k informáciám poskytnutým v rámci požadovaných informácií žalobcovia v súlade s prílohou II nariadenia č. 211/2011 pripojili podrobnejšie informácie o predmete, cieľoch a kontexte sporného návrhu (ďalej len „dodatočné informácie“).
- 5 Na jednej strane z týchto dodatočných informácií vyplývalo, že podľa názoru žalobcov regióny s národnostnou menšinou zodpovedajú regiónom a geografickým zónam, ktoré nevyhnutne nedisponujú štruktúrami s udelenými administratívnymi právomocami, ale v ktorých boli usadené spoločenstvá s etnickými, kultúrnymi, náboženskými či jazykovými charakteristiky, ktoré sa odlišujú od etnických, kultúrnych, náboženských či jazykových charakteristík populácie usadenej v okolitých regiónoch a ktorá tvorí väčšinu, alebo ktorá sa skladá z podstatného množstva osôb na miestnej úrovni, hoci na vnútroštátnej úrovni predstavujú iba menšinu, a ktorá (referendom) vyjadrila svoju vôľu disponovať autonómnym štatútom v rámci dotknutého členského štátu (ďalej len „regióny s národnostnou menšinou“). Tieto regióny s národnostnou menšinou boli podľa žalobcov strážcami kultúry a starých európskych jazykov a predstavujú dôležité zdroje kultúrnej a jazykovej diverzity Únie a všeobecne Európy.

- 6 Na druhej strane z dodatočných informácií vyplývalo, že navrhovaný právny akt Únie (ďalej len „navrhovaný akt“) mal v prvom rade zabezpečiť rovnosť medzi regiónmi a zachovanie regionálnych kultúr prostredníctvom znižovania zaostalosti v hospodárskom rozvoji regiónov s národnostnou menšinou v porovnaní s okolitými regiónmi a umožňovať, aby hospodárska, sociálna a územná súdržnosť regiónov s národnostnými menšinami bola zachovaná spôsobom, ktorý nepoškodzuje ich charakteristiky. Podľa žalobcov politika súdržnosti upravená článkami 174 ZFEÚ až 178 ZFEÚ musí na to, aby zodpovedala základným hodnotám definovaným v článkoch 2 ZEÚ a 3 ZEÚ, prispievať k zachovaniu etnických, kultúrnych, náboženských či jazykových charakteristík špecifických pre regióny s národnostnou menšinou, ktoré sú ohrozené európskou ekonomickou integráciou, a nápravu znevýhodnenia a diskriminácie, ktorými je postihnutý hospodársky rozvoj týchto regiónov. V dôsledku toho mal navrhovaný akt udeľovať regiónom s národnostnou menšinou rovnakú možnosť prístupu k fondom, zdrojom a programom politiky súdržnosti Únie, ako je to pri regiónoch, ktoré na to majú v súčasnosti nárok, ktoré uvádza príloha I nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 z 26. mája 2003 o zostavení spoločnej nomenklatúry územných jednotiek pre štatistické účely (NUTS) (Ú. v. EÚ L 154, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 196). Tieto záruky by podľa názoru žalobcov mohli zahŕňať zriadenie autonómnych regionálnych inštitúcií s dostatočnými právomocami na pomoc regiónom s národnostnou menšinou so zachovaním ich národnostných, jazykových a kultúrnych charakteristík, ako aj ich identity.
- 7 Na tento účel má navrhovaný akt na jednej strane poskytovať definíciu „regiónu s národnostnou menšinou“, odkazujúc po prvé na koncepty a ciele uvedené v určitých nástrojoch medzinárodného práva, najmä na definíciu „národnostnej menšiny“ uvedenú v odporúčaní 1201 (1993) Parlamentného zhromaždenia Rady Európy, prijatého 1. februára 1993, týkajúceho sa dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, po druhé na spoločné ústavné tradície členských štátov, po tretie na judikatúru, ktorá sa vyvinula uplatňovaním Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, po štvrté na článok 3 ZEÚ a na článok 167 ZFEÚ, ako aj po piate na vôľu dotknutých spoločenstiev, vyjadrenú (referendom), mať autonómne postavenie v rámci dotknutého členského štátu. Na druhej strane uvedený akt by mal v súlade s vyššie uvedenou definíciou označovať regióny s národnostnou menšinou existujúce v rámci Únie, ktoré by následne mali byť integrované do spoločnej nomenklatúry územných jednotiek pre štatistické účely (ďalej len „NUTS“) uvedenej v prílohe I nariadenia č. 1059/2003.
- 8 Okrem toho s cieľom predísť tomu, aby fondy, zdroje a programy politiky súdržnosti Únie boli vnútroštátnymi orgánmi štátnej správy použité na financovanie politik nepriateľských k národnostným menšinám, navrhovaný akt by mal uvádzať, že členské štáty sú povinné bezodkladne si splniť svoje povinnosti a medzinárodné záväzky voči národnostným menšinám a že porušenie alebo nerešpektovanie týchto záväzkov ktorýmkoľvek členským štátom zodpovedá porušeniu hodnôt uvádzaných v článku 2 ZEÚ, na ktoré sa vzťahuje konanie uvedené v článku 7 ZEÚ a ktoré môže viesť k tomu, že Rada Európskej únie pozastaví určité práva vyplývajúce z uplatňovania Zmlúv pre príslušný členský štát.
- 9 Dňa 25. júla 2013 Komisia prijala rozhodnutie C(2013) 4975 final, ktorým bola zamietnutá registrácia sporného návrhu (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) z dôvodu, že po dôkladnom preskúmaní ustanovení Zmlúv citovaných v tomto návrhu a preskúmaní všetkých ostatných právnych podkladov, ktoré by prichádzali do úvahy, vyplýva, že uvedený návrh je zjavne mimo rámca jej právomoci, ktorá jej umožňuje predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 10 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. septembra 2013 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 11 Komisia 3. januára 2014 predložila svoje vyjadrenie k žalobe.

- 12 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 18. februára 2014 Slovenská republika podala návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie.
- 13 Dňa 21. februára 2014 žalobkyne podali repliky.
- 14 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. marca 2014 Maďarsko podalo návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu návrhov žalobcov.
- 15 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 7. a 12. marca 2014 Helénska republika a Rumunsko podali návrhy na vstup vedľajších účastníkov do tohto konania na podporu návrhov Komisie.
- 16 Dňa 7. apríla 2014 Komisia podala svoju dupliku.
- 17 Po prijatí pripomienok účastníkov konania predseda prvej komory Všeobecného súdu uznesením z 12. mája 2014 vyhovel návrhom na vstup vedľajších účastníkov do konania, ktoré podali Slovenská republika, Maďarsko, Helénska republika a Rumunsko.
- 18 Slovenská republika na jednej strane, Maďarsko a Rumunsko na strane druhej, predložili svoje pripomienky vedľajších účastníkov v uvedenom poradí 23. a 25. júna 2014. Helénska republika nepodala pripomienky vedľajšieho účastníka konania.
- 19 Podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 18. a 23. júna a 25. augusta 2014 Județul Covasna (okres Covasna, Rumunsko), Bretagne réunie (Zjednotené Bretónsko) a Obec Debraď (Slovensko) podali návrhy na vstup vedľajších účastníkov do tohto konania na podporu návrhov žalobcov.
- 20 Po prijatí pripomienok účastníkov konania predseda prvej komory Všeobecného súdu uznesením z 18. mája 2015 zamietol návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania, ktoré podali Județul Covasna, Bretagne réunie a Obec Debraď.
- 21 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 ods. 3 písm. b) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyzval účastníkov konania, aby sa písomne vyjadrili k určitým aspektom sporu. Účastníci konania vyhovelí tejto výzve v stanovených lehotách. Žalobcovia vo svojom vyjadrení vzali späť časť žalobných návrhov, ktoré smerovali k tomu, aby bolo Komisii uložené zaregistrovať sporný návrh a prijať všetky požadované právne opatrenia.
- 22 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 15. decembra 2015 s výnimkou Helénskej republiky, ktorej zástupca nebol na pojednávaní prítomný. Počas tohto pojednávania Komisia informovala Všeobecný súd, že žalobcovia uverejnili na internetovej stránke sporného návrhu vyjadrenie k žalobe, ktoré podala Komisia v tomto konaní a že ho odmietli odstrániť napriek jej žiadosti, ktorá k tomu smerovala. Komisia požiadala Všeobecný súd, aby na tento nemiestny postup žalobcov prihliadol v rámci rozdelenia trov konania. Žalobcovia nepopreli skutočnosti, ktoré im vytýkala Komisia, ale uviedli, že ich postup pri absencii predpisu, ktorý by to zakazoval, nepredstavoval zneužitie práva. Žiadali teda, aby Všeobecný súd uplatnil na trovy konania všeobecné pravidlá.
- 23 Po úprave ich žalobných návrhov (bod 21 vyššie) žalobcovia podporovaní Maďarskom navrhujú, aby Všeobecný súd:
  - zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

- 24 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu sčasti ako neprípustnú a v zostávajúcej časti ako nedôvodnú,
  - zaviazal žalobcov a Maďarsko na náhradu trov konania.
- 25 Hoci Helénska republika formálne nepodala návrhy, treba prijať záver, že ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy Komisie, sa jednoducho a jasne pripája k návrhom Komisie.
- 26 Slovenská republika, vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu sčasti ako neprípustnú a v zostávajúcej časti ako nedôvodnú,
  - zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.
- 27 Rumunsko, vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie sa v podstate pripája k týmto návrhom v rozsahu, v akom smerujú k zamietnutiu žaloby ako čiastočne neprípustnej a v zostávajúcej časti ako nedôvodnej.

Právny stav

O prípustnosti niektorých výhrad

- 28 V štádiu repliky žalobcovia podporovaní Maďarskom v podstate uvádzajú výhrady založené na jednej strane na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných a na druhej strane na nesprávnom výklade článku 352 ZFEÚ.
- 29 Po tom, čo ich Všeobecný súd vyzval, aby sa vyjadrili k tomuto aspektu sporu (bod 21 vyššie), Komisia podporovaná Slovenskou republikou uplatňovala neprípustnosť výhrady založenej na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keďže táto výhrada bola po prvýkrát uvedená až v štádiu repliky a nespĺňala podmienky prípustnosti vyplývajúce z kombinovaných ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) a článku 48 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.
- 30 Pokiaľ ide o výhradu založenú na nesprávnom výklade článku 352 ZFEÚ, Komisia podporovaná Rumunskom a Slovenskou republikou ju tiež navrhla zamietnuť ako neprípustnú z dôvodu, že bola po prvýkrát uvedená v štádiu repliky.
- 31 Žalobcovia namietajú, že tieto výhrady uviedli v odpovedi na tvrdenia, ktoré Komisia uviedla vo vyjadrení k žalobe, a trvajú na tom, že tieto výhrady sú iba rozšírením výhrad už uvedených v ich žalobe.
- 32 Treba pripomenúť, že podľa ustanovení článku 44 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 je predloženie nových dôvodov po podaní žaloby zakázané s výnimkou prípadu, ak sú založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Dôvod, ktorý predstavuje doplnenie dôvodu uvedeného skôr, či už priamo alebo nepriamo, v pôvodnom návrhu na začatie konania a ktorý úzko súvisí s týmto dôvodom, však musí byť vyhlásený za prípustný (pozri rozsudok z 15. októbra 2008, Mote/Parlament, T-345/05, Zb., EU:T:2008:440, bod 85 a citovanú judikatúru). Analogické riešenie sa ponúka v prípade výhrady formulovanej na podporu žalobného dôvodu (pozri rozsudok z 19. marca 2013, In 't Veld/Komisia, T-301/10, Zb., EU:T:2013:135, bod 97 a citovanú judikatúru).

- 33 Na to, aby nové tvrdenie bolo možné považovať za rozšírenie už skôr uvedeného žalobného dôvodu alebo výhrady, musí nové tvrdenie súvisieť s dôvodmi alebo výhradami pôvodne uvedenými v žalobe dostatočne úzko na to, aby ich bolo možné považovať za výsledok riadneho vývoja diskusie v súdnom konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 2013, *Groupe Gascogne/Komisija*, C-58/12 P, Zb., EU:C:2013:770, bod 31).
- 34 V prejednávanej veci je zjavné, že výhrady založené na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj výhrada založená na nesprávnom výklade článku 352 ZFEÚ, uvedené v bode 28 vyššie, sa neuvádzajú v žalobe.
- 35 Napriek tomu výhrady založené na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných v danom prípade zodpovedajú rozšíreniu výhrad formulovaných v žalobe a sú založené na skutočnostiach, ktoré sa ukázali počas konania pred Všeobecným súdom. Na jednej strane sú totiž tieto výhrady úzko spojené v podstate s jediným žalobným dôvodom, ktorý žalobcovia uvádzajú v žalobe, založeným na porušení článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, z dôvodu, že sporný návrh nie je zjavne mimo rámca právomocí, ktoré Komisii umožňujú predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. Zdajú sa byť novou právnou kvalifikáciou tvrdení predložených na podporu tohto žalobného návrhu vo svetle určitých tvrdení uvádzaných Komisiou vo vyjadrení k žalobe, z ktorých podľa nich vyplýva, že jediný dôvod napadnutého rozhodnutia bol, že pri aktuálnom stave práva Únie Komisia nepovažovala za vhodné vykonávať svoje právomoci v tom zmysle, ktorý požadovali. Ďalej žalobcovia odôvodňujú predloženie týchto výhrad určitými skutočnosťami, ktoré sa ukázali počas konania pred Všeobecným súdom, a to tvrdeniami, ktoré Komisia predložila vo vyjadrení k žalobe, podľa ktorých „politiky Únie sa nemôžu stať nástrojmi politiky, ktorá smeruje proti menšinám“ a „špecifiká národnostných menšín sú riadne zohľadnené pri vypracovaní nomenklatúry NUTS na úrovni členských štátov“.
- 36 Výhrady založené na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných sú teda prípustné.
- 37 Naopak výhrada založená na nesprávnom výklade článku 352 ZFEÚ nemá úzku súvislosť s výhradami uvedenými v žalobe. Okrem toho táto výhrada nie je založená na skutočnostiach, ktoré sa ukázali počas konania pred Všeobecným súdom, pretože nezávisle od tvrdení Komisie, uvedených vo vyjadrení k žalobe, táto výhrada už mohla byť predložená v žalobe. Komisia totiž v napadnutom rozhodnutí už zaujala stanovisko v tom zmysle, že žiadne iné ustanovenie Zmlúv, než sú ustanovenia citované v spornom návrhu, nemôže slúžiť ako základ pre navrhovaný akt, čo zahŕňalo článok 352 ZFEÚ.
- 38 Výhradu založenú na nesprávnom výklade článku 352 ZFEÚ teda treba zamietnuť, rovnako ako v zostávajúcej časti námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou.

O veci samej

- 39 Na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia sa žalobcovia podporovaní Maďarskom v podstate dovolávajú jediného žalobného dôvodu založeného na porušení článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 z dôvodu, že sporný návrh nie je zjavne mimo rámca právomocí, ktoré Komisii umožňujú predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. Vzhľadom na návrhy uvedené v bode 38 vyššie, treba konštatovať, že tento žalobný dôvod je rozdelený na viacero výhrad, ktoré sa zakladajú po prvé na nesprávnom výklade článku 4 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článku 174 ZFEÚ, ako aj článku 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 v spojení s odôvodnením 10 toho istého nariadenia, po druhé na nesprávnom výklade článku 167 ZFEÚ, po tretie na nesprávnom výklade článku 19 ods. 1 ZFEÚ, po štvrté na nesprávnom zohľadnení informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011 a po piate na zneužití právomocí a porušení zásady riadnej správy vecí verejných.

40 V prejednávanej veci treba začať preskúmaním výhrady založenej na nesprávnom zohľadnení informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011.

O výhrade založenej na nesprávnom zohľadnení informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011

41 Žalobcovia podporovaní Maďarskom uvádzajú záver, že Komisia sa dopustila chyby, keď v napadnutom rozhodnutí zohľadnila dodatočné informácie, ako sú informácie definované v bode 4 vyššie.

42 Komisia podporovaná Rumunskom a Slovenskou republikou navrhuje zamietnuť túto výhradu.

43 Táto výhrada nastoľuje otázku, z akých informácií môže Komisia vychádzať pri rozhodnutí, že podmienky registrácie návrhu iniciatívy občanov stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 nie sú splnené.

44 Článok 4 nariadenia č. 211/2011 najmä uvádza:

„1. Pred začiatkom zbierania vyhlásení o podpore navrhovanej iniciatívy občanov od signatárov musia organizátori túto iniciatívu zaregistrovať v Komisii, pričom uvedú informácie stanovené v prílohe II, najmä predmet a ciele navrhovanej iniciatívy občanov.

...

2. Do dvoch mesiacov od doručenia informácií stanovených v prílohe II Komisia zaregistruje navrhovanú iniciatívu občanov pod jedinečným registračným číslom a zašle potvrdenie organizátorom, a to za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

...

b) navrhovaná iniciatíva občanov nie je zjavne mimo rámca právomocí Komisie predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania zmlúv;

...

3. Komisia zamietne registráciu, ak nie sú splnené podmienky stanovené v odseku 2.

...“

45 Keďže článok 4 nariadenia č. 211/2011 v tejto súvislosti odkazuje priamo na prílohu II toho istého nariadenia, túto prílohu treba považovať za dokument s rovnakou záväznou silou ako uvedené nariadenie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 24. apríla 1996, *Industrias Pesqueras Campos a i./Komisia*, T-551/93 a T-231/94 až T-234/94, Zb., EU:T:1996:54, bod 84).

46 Príloha II nariadenia č. 211/2011, nazvaná „Informácie, ktoré sa požadujú pri registrácii navrhovanej iniciatívy občanov“, uvádza:

„Na účely zaregistrovania navrhovanej iniciatívy občanov v elektronickom registri Komisie sa musia uviesť tieto informácie:

1. názov navrhovanej iniciatívy občanov – najviac 100 znakov;

2. predmet – najviac 200 znakov;

3. opis cieľov navrhovanej iniciatívy občanov, v súvislosti s ktorou sa Komisia vyzýva konať – najviac 500 znakov;
4. ustanovenia zmlúv, ktoré organizátori považujú za relevantné v súvislosti s navrhovanými opatreniami;

...

Organizátori môžu v prílohe uviesť podrobnejšie informácie o predmete, cieľoch a kontexte navrhovanej iniciatívy občanov. Ak si to želajú, môžu tiež predložiť návrh právneho aktu.“

- 47 Z článku 4 nariadenia č. 211/2011 a jeho prílohy II vyplýva, že Komisia skúma informácie oznámené organizátormi na účely posúdenia, či návrh iniciatívy občanov spĺňa podmienky registrácie stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b) toho istého nariadenia.
- 48 V rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, „informácie opísané v prílohe II“ nariadenia č. 211/2011, na ktoré odkazuje článok 4 toho istého nariadenia, sa neobmedzujú na minimálne informácie, ktoré podľa tej istej prílohy musia byť poskytnuté do registra.
- 49 Právo poskytnúť dodatočné informácie, či dokonca návrh právneho aktu Únie, priznané organizátorom návrhu iniciatívy v prílohe II nariadenia č. 211/2011, má za dôsledok povinnosť Komisie skúmať uvedené informácie z toho istého dôvodu ako akúkoľvek inú informáciu poskytnutú pri uplatnení uvedenej prílohy, v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (pozri rozsudky z 29. marca 2012, Komisia/Estónsko, C-505/09 P, Zb., EU:C:2012:179, bod 95 a citovanú judikatúru, a z 23. septembra 2009, Estónsko/Komisia, T-263/07, Zb., EU:T:2009:351, bod 99 a citovanú judikatúru).
- 50 Preto nezávisle dokonca aj od toho, či požadované informácie poskytnuté do registra boli dostačujúce, treba prijať záver, že na účely posúdenia, či sporný návrh spĺňa podmienky pre zápis, uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, Komisia musí skúmať dodatočné informácie.
- 51 Tento záver nie je spochybnený tvrdeniami žalobcov, ktoré sú v podstate založené na tom, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nemala prihliadať na dodatočné informácie, ktoré iba vysvetľujú návrhy aktov, ktoré prípadne môžu byť predložené Komisiou, bez toho, aby zodpovedali navrhovanému aktu.
- 52 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia, vychádzajúc z dodatočných informácií konštatovala, že žalobcovia predložením sporného návrhu vyzývali na predloženie právneho aktu Únie smerujúceho k zaručeniu „rovnosti medzi regiónmi a zachovaniu regionálnych kultúr“, čo podľa nich nevyhnutne predpokladá na jednej strane zaručenie toho, že členské štáty budú rešpektovať svoje medzinárodnoprávne záväzky voči národnostným menšinám, a na druhej strane budú „venovať mimoriadnu pozornosť regiónom [s národnostnou menšinou] v kontexte politiky súdržnosti Únie“, stanovením definície „regiónu s národnostnou menšinou“, ktorá zohľadňuje kritériá uvádzané medzinárodnými nástrojmi citovanými v spornom návrhu a vyjadrenú vôľu dotknutých spoločností, najmä identifikovaním uvedených regiónov.
- 53 Žalobcovia nemôžu dôvodne tvrdiť, že opatrenia takto identifikované v napadnutom rozhodnutí boli predložené v dodatočných informáciách len ako príklady návrhov opatrení, ktoré prípadne môžu byť Komisiou predložené. Vo svojich dodatočných informáciách hneď na úvod výslovne uvádzajú, že „legislatíva by mala... deklarovat', že členské štáty si musia bezodkladne splniť svoje medzinárodné záväzky voči národnostným menšinám“. Následne žalobcovia prostredníctvom opakovania žiadosti už formulovanej v rámci požadovaných informácií tvrdia, že na účely, aby zodpovedali cieľom, ktoré sporný návrh sleduje, „[regióny s národnostnou menšinou] musia mať rovnakú možnosť prístupu k štrukturálnym fondom a ostatným fondom Únie, k zdrojom a programom [politiky súdržnosti] [a]

musí im byť zaručené zachovanie ich charakteristík, ako aj primeraný hospodársky rozvoj“. Nakoniec jasne odkazujú na „koncept [regiónov s národnostnou menšinou], ktorý musí byť definovaný v akte Únie“ a uvádzajú, že „okrem definície konceptu regiónov s národnostnou menšinou, právny akt Únie pripravený Komisiou musí tiež identifikovať ich názov v prílohe, zohľadňujúc kritériá uvedené v medzinárodných nástrojoch uvedených [v dodatočných informáciách] a vôľu dotknutých spoločností“. Z vyššie uvedených pasáží dodatočných informácií vyplýva, že návrhy opatrení, ktoré Komisia zohľadnila v napadnutom rozhodnutí, žalobcovia v uvedených informáciách jasne prezentovali ako opatrenia, ktoré musia nevyhnutne figurovať v navrhovanom akte.

- 54 Komisia teda správne v napadnutom rozhodnutí zohľadnila tieto opatrenia na účely overenia, či sporný návrh spĺňa podmienky registrácie stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.
- 55 Okrem toho záver uvedený v bode 50 vyššie, nie je spochybnený tvrdeniami účastníkov konania, ktoré sa týkajú toho, či zohľadnenie dodatočných informácií v napadnutom rozhodnutí bolo alebo nebolo v danom prípade v prospech žalobcov.
- 56 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že organizátorom iniciatívy občanov prislúcha posúdiť v každom jednotlivom prípade, či je v ich záujme vykonať ich právo priznané v prílohe II nariadenia č. 211/2011 poskytnúť dodatočné informácie o predmete, cieľoch a kontexte ich návrhu, vzhľadom na tomu zodpovedajúcu povinnosť prislúchajúcu Komisii preskúmať ich, s cieľom posúdiť najmä, či návrh iniciatívy občanov musí byť zaregistrovaný. Po tom, čo sa organizátori návrhu iniciatívy občanov rozhodli vykonať svoje právo a poskytnúť takéto dodatočné informácie, tieto informácie musia byť Komisiou zohľadnené bez toho, aby Komisia mohla a musela skúmať, či je zohľadnenie uvedených informácií v záujme organizátorov alebo nie.
- 57 V prejednávanej veci žalobcovia predložili Komisii dodatočné informácie, ktorá ich preto musí skúmať nezávisle od toho, či je to v záujme žalobcov alebo nie.
- 58 Keďže tvrdenia žalobcov sú takto úplne vyvrátené, výhradu založenú na nesprávnom zohľadnení informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011 treba zamietnuť.

Úvodné pripomienky k ostatným výhradám uvádzaným žalobcami

- 59 Keďže všetky ďalšie výhrady uvádzané žalobcami sa v podstate spájajú s porušením článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 (bod 39 vyššie), treba pripomenúť, že podľa článku 5 ZEÚ právomoci Únie upravuje zásada prenesenia právomocí, že podľa článku 13 ods. 2 ZEÚ každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré sú jej zverené Zmluvami, a že v tomto kontexte článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 stanovuje podmienku, podľa ktorej návrh iniciatívy občanov nemá byť zjavne mimo rámca právomocí Komisie, na základe ktorých Komisia môže predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.
- 60 Zo znenia článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 vyplýva, že Komisia musí pristúpiť k prvému preskúmaniu údajov, ktorými disponuje, s cieľom posúdiť, či návrh iniciatívy občanov nepatrí zjavne mimo rámca jej právomocí, keďže je spresnené, že širšie preskúmanie sa predpokladá v prípade registrácie návrhu. Článok 10 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 211/2011 totiž uvádza, že keď Komisia dostane európsku iniciatívu občanov, do troch mesiacov uvedie v oznámení svoje právne a politické závery o uvedenej iniciatíve občanov, prípadné opatrenia, ktoré má v úmysle prijať, a odôvodnenie prijatia, resp. neprijatia týchto opatrení.
- 61 Na účely určenia, či v danom prípade Komisia správne uplatnila podmienku uvedenú v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, treba preskúmať či vzhľadom na sporný návrh a v rámci prvého preskúmania údajov, ktorými disponuje, Komisia zjavne nemohla navrhnúť prijatie aktu Únie založeného na článkoch Zmlúv, najmä článkoch citovaných žalobcami v spornom návrhu.

O výhradách založených na nesprávnom výklade článku 4 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článku 174 ZFEÚ, ako aj článku 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 v spojení s odôvodnením 10 toho istého nariadenia

62 Žalobcovia podporovaní Maďarskom uvádzajú, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla nesprávny výklad, keď v rozhodnutí odmietla konštatovať, že článok 4 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článok 174 ZFEÚ, ako aj článok 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 v spojení s odôvodnením 10 toho istého nariadenia mohol poskytovať právny základ, ktorý by jej umožňoval predložiť návrh právneho aktu Únie zodpovedajúceho spornému návrhu.

63 Komisia podporovaná Rumunskom a Slovenskou republikou navrhuje zamietnuť tieto výhrady.

64 V napadnutom rozhodnutí Komisia po definovaní obsahu navrhovaného aktu tak, ako je uvedený v bode 52 vyššie, poznamenala toto:

„Podľa návrhu sú potrebné [určité opatrenia] s cieľom, aby sa v kontexte politiky súdržnosti Únie venovala mimoriadna pozornosť regiónom [s národnostnou menšinou]. Avšak akékoľvek opatrenie prijaté na základe článkov 177 [ZFEÚ] a 178 [ZFEÚ] upravujúce politiku súdržnosti [Únie] sa obmedzuje na to, že sleduje ciele posilnenia hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, ako sa to uvádza v článku 174 ZFEÚ. Zlepšovanie podmienok národnostných menšín sa nemôže chápať ako pomoc na znižovanie ‚rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch‘ a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch, ako to uvádza článok 174 druhý odsek ZFEÚ. V tejto súvislosti je zoznam znevýhodnení uvedený v článku 174 treťom odseku ZFEÚ, ktorý predpokladá povinnosť venovať ‚mimoriadnu pozornosť‘ dotknutým regiónom, taxatívny. V dôsledku toho články 174 [ZFEÚ], 176 [ZFEÚ], 177 [ZFEÚ] a 178 ZFEÚ nemôžu predstavovať právny základ pre prijatie... navrhovaného aktu.“

65 Okrem toho Komisia po tom, čo uviedla, že jej preskúmanie sa netýka len ustanovení Zmlúv citovaných v spornom návrhu, ale tiež „všetkých ostatných právnych podkladov, ktoré by prichádzali do úvahy“ uviedla tento záver:

„V Zmluvách neexistuje právny základ, ktorý by umožňoval predložiť návrh právneho aktu s obsahom [ktorý organizátori sporného návrhu] zamýšľajú.“

66 Na úvod treba pripomenúť, že voľba právneho základu aktu Únie musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré môžu byť súdne preskúmané a medzi ktoré patria najmä cieľ a obsah tohto aktu (pozri rozsudky z 11. júna 2014, Komisia/Rada, C-377/12, Zb., EU:C:2014:1903, bod 34 a citovanú judikatúru, a z 18. decembra 2014, Spojené kráľovstvo/Rada, C-81/13, Zb., EU:C:2014:2449, bod 35 a citovanú judikatúru).

67 Tieto výhrady nastoľujú otázku, či vzhľadom najmä na cieľ a obsah navrhovaného aktu mohol byť tento akt prijatý na základe ustanovení citovaných žalobcami v spornom návrhu, ktoré sa týkajú politiky súdržnosti Únie.

68 Článok 3 ZEÚ uvádza medzi inými cieľmi, ktoré Únia sleduje, podporu hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti. Uvedená súdržnosť figuruje medzi oblasťami právomocí rozdelených medzi Úniou a členské štáty, ktoré sú vymenované v článku 4 ods. 2 ZFEÚ. Ako to správne poznamenala Komisia, právny základ na prijatie právnych aktov Únie umožňujúci ďalej konsolidovať a rozvinúť činnosť Únie v oblasti hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, najmä prostredníctvom štrukturálnych fondov, sa nachádza v ustanoveniach celej tretej časti hlavy XVIII Zmluvy o FEÚ, a to v článkoch 174 ZFEÚ až 178 ZFEÚ. Vyplýva to tiež z protokolu (č. 28) o hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti, pripojeného k Zmluve o EÚ a Zmluve o FEÚ.

- 69 Zo spojených ustanovení článkov 174 ZFEÚ až 178 ZFEÚ vyplýva, že normotvorca Únie je oprávnený prijať opatrenia, ktoré majú za cieľ podporu celkového harmonického rozvoja Únie a konkrétne znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch, venujúc v tejto súvislosti mimoriadnu pozornosť vidieckym regiónom, regiónom zasiahnutým zmenami v priemysle a regiónom závažne a trvalo znevýhodneným prírodnými alebo demografickými podmienkami, ako sú najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva, ostrovné, cezhraničné a horské regióny.
- 70 V súlade s článkom 4 ods. 2 ZEÚ, ktorý uvádza najmä, že Únia rešpektuje národnú identitu členských štátov, obsiahnutú v ich základných politických a ústavných systémoch, vrátane regionálnych a miestnych samospráv, treba pojem „región“ v zmysle článkov 174 ZFEÚ až 178 ZFEÚ definovať pri rešpektovaní existujúcej politickej, administratívnej a inštitucionálnej situácie. Administratívne jednotky existujúce v rozdielnych členských štátoch však majú medzi sebou veľké rozdiely tak z demografického a geografického hľadiska, ako aj z hľadiska ich kompetencií. Prijatie právnych aktov Únie v oblasti politiky súdržnosti predpokladá, že pokiaľ ide o úroveň rozvoja každej z týchto administratívnych jednotiek, normotvorca Únie disponuje porovnateľnými údajmi. Ako teda vyplýva z jeho odôvodnenia 9, nariadenie č. 1059/2003 zaviedlo NUTS umožňujúce prostredníctvom definovania „územných jednotiek“ alebo „regiónov NUTS“, ktorých úroveň v hierarchii závisí od veľkosti ich populácie, vytvoriť porovnateľné štatistiky týkajúce sa úrovne rozvoja rôznych administratívnych jednotiek existujúcich v členských štátoch, ktoré preto slúžia ako referenčné pre vykonávanie politiky súdržnosti.
- 71 V tejto súvislosti článok 3 nariadenia č. 1059/2003 stanovujúci klasifikačné kritériá územných jednotiek pre štatistické účely v jeho znení účinnom v čase vzniku skutkových okolností uvádzal:

„1. Administratívne jednotky existujúce v rámci členských štátov predstavujú prvé kritérium používané pri definícii územných jednotiek.

Na tento účel ‚administratívna jednotka‘ znamená geografickú oblasť s administratívnym orgánom, ktorý je oprávnený prijímať administratívne alebo politické rozhodnutia pre danú oblasť v právnom a inštitucionálnom rámci členského štátu.

2. S cieľom ustanoviť príslušnú úroveň NUTS, do ktorej sa má zatriediť určitá trieda administratívnych jednotiek v členskom štáte, priemerná veľkosť tejto triedy administratívnych jednotiek v príslušnom členskom štáte spadá do týchto populačných prahov:

...

Ak je populácia celého členského štátu nižšia ako minimum danej úrovne NUTS, je pre túto úroveň celý členský štát jednou územnou jednotkou NUTS.

3. Na účel tohto nariadenia pozostáva populácia územnej jednotky z osôb, ktoré majú v tejto oblasti zvyčajné miesto bydliska.

4. Existujúce administratívne jednotky používané v klasifikácii NUTS sa vymenúvajú v prílohe II. Opatrenia týkajúce sa zmien a doplnení prílohy II, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 7 ods. 2.

5. Ak pre danú úroveň NUTS neexistujú v členskom štáte žiadne administratívne jednotky primeranej veľkosti, v súlade s kritériami uvedenými v odseku 2 sa táto úroveň NUTS vytvorí spojením príslušného počtu existujúcich menších susediacich administratívnych jednotiek. Pri tomto spájaní sa zohľadňujú také dôležité kritériá, ako sú kritériá geografické, sociálno-hospodárske, historické, kultúrne alebo environmentálne.

Výsledné spojené jednotky sa ďalej nazývajú ‚neadministratívne jednotky‘. Veľkosť neadministratívnych jednotiek v členskom štáte pre danú úroveň NUTS spadá do populačných prahov uvedených v odseku 2.

Určité neadministratívne jednotky sa však môžu odchyliť od týchto prahov z dôvodov konkrétnej geografickej, sociálno-ekonomickej, historickej, kultúrnej alebo environmentálnej situácie, najmä na ostrovoch a v najvzdialenejších regiónoch. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 7 ods. 2.“

- 72 Vzhľadom na právny rámec uvedený v bodoch 68 až 71 vyššie Komisia správne v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že „články 174 [ZFEÚ], 176 [ZFEÚ], 177 [ZFEÚ] a 178 ZFEÚ nemôžu predstavovať právny základ pre prijatie... navrhovaného aktu“.
- 73 Zo sporného návrhu, tak ako je opísaný v bodoch 3 a 5 až 8 vyššie, totiž vyplýva, že navrhovaný akt by mal umožniť, aby regióny s národnostnou menšinou boli zahrnuté pod pojem „región“ v zmysle článkov 174 [ZFEÚ] až 178 [ZFEÚ] a bola im v rámci politiky súdržnosti Únie venovaná mimoriadna pozornosť s cieľom, aby mohli byť zachované ich špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky. Navrhovaný akt by mal najmä uložiť členským štátom dodržiavať svoje povinnosti voči národnostným menšinám, vrátane situácií, keď vykonávajú politiku súdržnosti Únie, definovať samotný pojem „región s národnostnou menšinou“, ktorý predstavuje tiež „región“ v zmysle článkov 174 [ZFEÚ] až 178 [ZFEÚ] a stanoviť menný zoznam regiónov s národnostnou menšinou, ktorým by sa mala venovať osobitná pozornosť v rámci politiky súdržnosti Únie s cieľom zachovať ich špecifické charakteristiky.
- 74 Zo sporného návrhu okrem toho vyplýva, že regióny s národnostnou menšinou musia byť definované na základe autonómnych kritérií, a teda nezávisle od administratívnych jednotiek existujúcich v členských štátoch. Sporný návrh totiž uvádza, že „všetky základné prvky pojmu [regióny s národnostnou menšinou], ktoré treba definovať v právnom akte Únie, už existujú v nespočetných medzinárodných nástrojoch prijatých mnohými členskými štátmi“ a v tejto súvislosti odkazuje na „regióny s národnostnými, etnickými, kultúrnymi, náboženskými, jazykovými charakteristikami, ktoré sa odlišujú od charakteristík okolitých regiónov“. Podľa sporného návrhu, takto definované regióny zahŕňajú „geografické zóny bez administratívnych právomocí“. V dôsledku toho podľa sporného návrhu na vytvorenie regiónov zodpovedajúcich NUTS musia byť zohľadnené jazykové, etnické a kultúrne hranice, ako aj vôľa pôvodných spoločenstiev, ktoré predstavujú väčšinu populácie regiónu, vyjadrená prostredníctvom predchádzajúceho referenda a „záruky [vyplývajúce z navrhovaného aktu] v súlade s... rezolúciou [Európskeho parlamentu o ochrane menšín a politikách boja proti diskriminácii v rozšírenej Európe] a vôľa predmetných spoločenstiev môžu zahŕňať zriadenie autonómnych regionálnych inštitúcií s dostatočnými právomocami na pomoc so zachovaním národnostných, jazykových a kultúrnych charakteristík, ako aj identity [regiónov s národnostnou menšinou]“. Zo sporného návrhu vyplýva, že navrhovaný akt by mal viesť k predefinovaniu pojmu „región“ v zmysle článkov 174 ZFEÚ až 178 ZFEÚ, udeľujúc skutočné postavenie regiónom s národnostnou menšinou, a to bez ohľadu na politickú, administratívnu a inštitucionálnu situáciu, ktorá platí v dotknutých členských štátoch.
- 75 Ako bolo poznamenané v bode 70 vyššie a v súlade s článkom 4 ods. 2 ZEÚ, Únia musí v rámci politiky súdržnosti rešpektovať politickú, administratívnu a inštitucionálnu situáciu, ktorá vládne v členských štátoch. Pokiaľ článok 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 stanovuje len na účely zabezpečenia kompatibility regionálnych štatistických údajov zohľadniť kritériá, ako sú geografická, sociálno-hospodárska, historická, kultúrna alebo environmentálna situácia, je to len s cieľom spojiť do neadministratívnej jednotky dostatočnej veľkosti populácie administratívne jednotky existujúce v dotknutých členských štátoch a na jediný účel, ktorým je zabezpečiť kompatibilitu štatistík týkajúcich sa úrovne rozvoja týchto rozdielnych administratívnych jednotiek. Okrem toho, pokiaľ to isté ustanovenie uvádza, že od demografických prahov sa možno odchyliť z dôvodov konkrétnej

geografickej, sociálno-ekonomickej, historickej, kultúrnej alebo environmentálnej situácie, je to iba vo vzťahu k príslušným neadministratívnym jednotkám, ktoré samotné zodpovedajú spojeniu administratívnych jednotiek existujúcich v dotknutých členských štátoch na čisto štatistické účely a bez toho, aby to mohlo akýmkoľvek spôsobom viesť k zmene politického, administratívneho a inštitucionálneho rámca existujúceho v dotknutých členských štátoch.

- 76 Z toho vyplýva, že normotvorca Únie nemôže bez porušenia článku 4 ods. 2 ZEÚ prijať akt, ktorý by podobne ako navrhovaný akt, definoval regióny s národnostnou menšinou, ktorým by sa mala v rámci politiky súdržnosti Únie venovať mimoriadna pozornosť, na základe autonómnych kritérií, a teda bez ohľadu na politickú, administratívnu a inštitucionálnu situáciu existujúcu v dotknutých členských štátoch.
- 77 V každom prípade, dokonca za predpokladu, že regióny s národnostnou menšinou by mohli zodpovedať administratívnym jednotkám existujúcim v dotknutých členských štátoch alebo spojeniam takýchto jednotiek, treba poznamenať, že zachovanie špecifických etnických, kultúrnych, náboženských či jazykových charakteristík týchto regiónov nie je cieľom, ktorý by mohol odôvodňovať prijatie právneho aktu Únie na základe článkov 174 [ZFEÚ], 176 [ZFEÚ], 177 [ZFEÚ] a 178 ZFEÚ.
- 78 Posledné uvedené ustanovenia totiž oprávňujú normotvorcu Únie prijať len opatrenia, ktoré majú za cieľ podporu celkového harmonického rozvoja Únie a konkrétne znižovanie rozdielov medzi úrovňami rozvoja v jednotlivých regiónoch a zaostalosti v najviac znevýhodnených regiónoch, venujúc v tejto súvislosti mimoriadnu pozornosť vidieckym regiónom, regiónom zasiahnutým zmenami v priemysle a regiónom závažne a trvalo znevýhodneným prírodnými alebo demografickými podmienkami, ako sú najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva, ostrovné, cezhraničné a horské regióny.
- 79 Je jasné, že žalobcovia v podstate uvádzajú, že na jednej strane európska integrácia a najmä vykonávanie politiky súdržnosti Únie v súčasnosti nepodporujú celkový harmonický rozvoj Únie, pretože ohrozujú špecifické charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou, ktoré preto majú tendenciu sa „zotierať“, a že na druhej strane regióny s národnostnou menšinou trpia závažným a trvalým demografickým znevýhodnením, ktoré sa z vnútroštátneho hľadiska spája s menšinovým postavením ich populácie, čo ovplyvňuje ich hospodársky rozvoj v porovnaní s okolitými regiómi.
- 80 Ako to však správne poznamenáva Komisia, argumentácia žalobcov v tejto súvislosti vychádza z tvrdení, ktoré nie sú vôbec podložené a o to menej preukázané.
- 81 Na jednej strane žalobcovia nepreukázali, že vykonávanie politiky súdržnosti Únie tak zo strany Únie, ako aj zo strany členských štátov, ohrozuje špecifické charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou.
- 82 Podľa znenia článku 2 ZEÚ je Únia založená na rešpektovaní ľudských práv, vrátane práv osôb patriacich k menšinám. Okrem toho článok 21 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie zakazuje akúkoľvek diskrimináciu z dôvodu príslušnosti k národnostnej menšine. Článok 6 ods. 1 ZEÚ uvádza, že Únia uznáva práva, slobody a zásady uvedené v Charte základných práv, ktorá má rovnakú právnu silu ako Zmluva, a článok 51 ods. 1 uvedenej Charty spresňuje, že jej ustanovenia sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. Z toho vyplýva, že pri výkone svojich delených právomocí v oblasti hospodárskej, sociálnej a územnej súdržnosti Únia a členské štáty nemajú diskriminovať osoby a obyvateľstvo z dôvodu ich príslušnosti k národnostnej menšine.
- 83 Navyše treba zdôrazniť, že sporný návrh nemal za cieľ bojovať proti diskriminácii, ktorej obeťami sú osoby alebo obyvateľstvo žijúce v regiónoch s národnostnou menšinou z dôvodu ich príslušnosti k takej menšine, ale zabrániť akémukoľvek zaostávaniu regiónov s národnostnou menšinou v hospodárskom rozvoji v porovnaní s okolitými regiómi, z dôvodu znevýhodnenia, ktoré pre prvé

uvádzané regióny predstavujú ich etnické, kultúrne, náboženské alebo jazykové špecifiká. V bode 5 žaloby žalobcovia okrem toho sami pripustili, že sporný návrh nemal za „cieľ“ „zabrániť diskriminácii“, hoci nevyklúčovali, že navrhovaný akt by mohol mať také „dôsledky“.

- 84 V rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, teda ani článok 2 ZEÚ, ani článok 21 ods. 1 Charty základných práv, ani žiadne iné ustanovenie práva Únie týkajúce sa boja proti diskriminácii, najmä ustanovenia založené na príslušnosti k národnostnej menšine, neumožňujú Komisii navrhnúť v rámci politiky súdržnosti Únie právny akt, ktorého predmet a obsah by zodpovedali predmetu a obsahu navrhovaného aktu.
- 85 Na druhej strane žalobcovia nepreukázali, že etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou by sa mohli považovať za závažné a trvalé demografické znevýhodnenie v zmysle článku 174 tretieho odseku ZFEÚ.
- 86 V tejto súvislosti, hoci článok 174 tretí odsek ZFEÚ konštatuje, že najsevernejšie regióny s veľmi nízkou hustotou obyvateľstva, ostrovné, cezhraničné a horské regióny trpia prírodnými alebo demografickými znevýhodneniami zodpovedajúcimi ich ostrovnej povahe, cezhraničnej povahe, ich reliéfu, ich izolovanosti, ich nízkej alebo veľmi nízkej hustote obyvateľstva, neuvádza regióny, ktorých etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky sa odlišujú od charakteristík okolitých regiónov. Článok 121 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kóhéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kóhéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, s. 320), citovaný žalobcami, nijako nerozširuje pôsobnosť článku 174 ZFEÚ, pretože sa týka iba ostrovných oblastí, horských oblastí, riedko a veľmi riedko osídlených oblastí a najvzdialenejších regiónov. Z uvedeného článku 121 ods. 4 preto nemožno vyvodzovať, že pojem „závažné a trvalé znevýhodnenie“ v zmysle článku 174 tretieho odseku ZFEÚ by mohol zahŕňať špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou.
- 87 Dokonca za predpokladu, že uvedené charakteristiky by mohli byť analyzované ako špecifické demografické údaje predmetných regiónov, nie je preukázané, že v porovnaní s okolitými regiónmi systematicky predstavujú znevýhodnenie pre hospodársky rozvoj uvedených regiónov. Ako to uvádzajú žalobcovia, rozdiely, najmä jazykové, medzi regiónmi a okolitými regiónmi môžu byť dôvodom určitých zvýšených nákladov súvisiacich s transakciami alebo určitých ťažkostí s odbytom. Ako to však správne poznamenáva Komisia, špecifické charakteristiky týchto regiónov im tiež môžu udeľovať určité komparatívne výhody, ako je určitá turistická príťažlivosť alebo mnohojazyčnosť.
- 88 Pokiaľ ide o akty práva Únie, ktoré tak ako oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 24. júla 2003 s názvom „Podpora výučby jazykov a jazykovej diverzity: akčný plán 2004 – 2006“ [COM(2003) 449 final] smerujú k podpore regionálnych a menšinových jazykov, tieto nevychádzajú z konštatovania, že uvedené jazyky predstavujú znevýhodnenie pre hospodársky rozvoj regiónov, v ktorých sa nimi rozpráva, ale že tieto jazyky prispievajú k jazykovej diverzite Únie a mnohojazyčnosti, ktorá sa vníma ako výhoda.
- 89 Pri absencii akéhokoľvek dôkazu predloženého žalobcami nie je teda žiadny dôvod predpokladať, že v porovnaní s hospodárskym rozvojom okolitých regiónov špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou systematicky znevýhodňujú ich hospodársky rozvoj, takže tieto charakteristiky možno kvalifikovať ako „závažné a trvalé demografické znevýhodnenie“ v zmysle článku 174 tretieho odseku ZFEÚ.

90 Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov treba v celom rozsahu zamietnuť výhrady založené na nesprávnom výklade článku 4 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článku 174 ZFEÚ, ako aj článku 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 v spojení s odôvodnením 10 toho istého nariadenia.

O výhrade založenej na nesprávnom uplatnení článku 167 ZFEÚ

91 Žalobcovia podporovaní Maďarskom uvádzajú záver, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí dopustila nesprávneho výkladu, keď zastávala názor, že sporný návrh je zjavne mimo rámca jej právomoci, ktorá jej umožňuje predložiť návrh právneho aktu Únie na účely uplatňovania kultúrnej politiky uvedenej v článku 167 ZFEÚ.

92 Komisia podporovaná Rumunskom a Slovenskou republikou navrhuje zamietnuť túto výhradu.

93 V napadnutom rozhodnutí Komisia po definovaní obsahu navrhovaného aktu, tak ako je uvedený v bode 52 vyššie, poznamenala toto:

„Článok... 167... ZFEÚ tiež nemôže predstavovať právny... základ... pre navrhovanú legislatívu, keďže [táto legislatíva] nijako neprispieva k cieľom, ktoré sledujú politiky uvedené v tomto ustanovení...“

94 Táto výhrada nastoľuje otázku, či vzhľadom na jej cieľ a jej obsah musí navrhovaný akt prispievať k jednému z cieľov, ktoré sleduje kultúrna politika Únie uvedená v článku 167 ZFEÚ.

95 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 22 Charty základných práv a článku 3 ods. 3 štvrtého pododseku ZEÚ, Únia rešpektuje svoju bohatú kultúrnu a jazykovú rozmanitosť a dbá o zachovanie a rozvoj európskeho kultúrneho dedičstva.

96 Článok 6 písm. c) ZFEÚ uvádza kultúru medzi oblasťami, v ktorých má Únia právomoc vykonávať činnosti na podporu, koordináciu alebo doplnenie činnosti členských štátov. Ako teda vyplýva tiež z článku 2 ods. 5 prvého odseku ZFEÚ, táto právomoc Únie nenahrádza právomoc členských štátov a dopĺňa ju.

97 Článok 167 ZFEÚ stanovuje:

„1. Únia prispieva k rozkvetu kultúr členských štátov, pričom rešpektuje ich národnú a regionálnu rozmanitosť a zároveň zdôrazňuje spoločné kultúrne dedičstvo.

2. Činnosť Únie sa zameriava na podporu spolupráce medzi členskými štátmi a v prípade potreby na podporu a dopĺňovanie ich činnosti v nasledujúcich oblastiach:

- zlepšovanie vedomostí a šírenie kultúry a histórie európskych národov,
- zachovanie a ochrana kultúrneho dedičstva európskeho významu,
- nekomerčné kultúrne výmeny,
- umelecká a literárna tvorba vrátane audiovizuálnej oblasti.

3. Únia a členské štáty podporujú kultúrnu spoluprácu s tretími krajinami a s príslušnými medzinárodnými organizáciami, najmä s Radou Európy.

4. Únia zohľadní kultúrne aspekty vo svojej činnosti podľa iných ustanovení zmlúv, a to predovšetkým tak, aby sa rešpektovala a podporovala rozmanitosť jej kultúr.

5. S cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov uvedených v tomto článku:

- Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom a po porade s Výborom regiónov prijímú podporné opatrenia, ktorých účelom nie je zosúladiť zákony a iné právne predpisy členských štátov,
- Rada na návrh Komisie prijme odporúčania.“

- 98 Z článku 167 ZFEÚ a konkrétnejšie z odsekov 2 a 5 toho istého článku vyplýva, že v rámci kultúrnej politiky Únie a s cieľom prispieť k rozkvetu kultúr členských štátov pri rešpektovaní ich národnej a regionálnej rozmanitosti a zároveň zdôrazňujúc spoločné kultúrne dedičstvo, je normotvorca Únie oprávnený prijať podporné opatrenia, ktorých účelom nie je zosúladiť zákony a iné právne predpisy členských štátov, alebo odporúčania, ktoré sledujú konkrétne ciele, a to po prvé zlepšenie vedomostí a šírenie kultúry a histórie európskych národov, po druhé zachovanie a ochranu kultúrneho dedičstva európskeho významu, po tretie nekomerčné kultúrne výmeny a po štvrté umeleckú a literárnu tvorbu vrátane audiovizuálnej oblasti.
- 99 Komisia teda správne v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že „navrhovaná legislatíva...neprispeje k žiadnemu z cieľov, ktoré sleduje [kultúrna politika Únie uvedená v článku 167 ZFEÚ]“.
- 100 Zo sporného návrhu, tak ako je opísaný v bodoch 3 a 5 až 8 vyššie, totiž vyplýva, že navrhovaný akt by v rámci politiky súdržnosti Únie mal v podstate zavádzať určité záruky na to, aby špecifické etnické, kultúrne, náboženské či jazykové charakteristiky regiónov s národnostnou menšinou mohli byť zachované. Tieto záruky by mali v zásade spočívať v tom, že regiónom s národnostnou menšinou sa ponúkne prístup k fondom, zdrojom a programom politiky súdržnosti Únie, s cieľom znižovať zaostalosť v hospodárskom rozvoji týchto regiónov v porovnaní s okolitými regiónmi, či dokonca priznať regiónom s národnostnou menšinou autonómne postavenie v súlade s vôľou vyjadrenou ich obyvateľstvom (prostredníctvom referenda), bez ohľadu na politickú, administratívnu a inštitucionálnu situáciu existujúcu v dotknutých členských štátoch.
- 101 Článok 167 ZFEÚ teda nemôže slúžiť ako základ pre prijatie právneho aktu Únie, ktorý by sledoval takýto cieľ a mal takýto obsah. Zachovanie regiónov s národnostnou menšinou prostredníctvom ich špecifických etnických, kultúrnych, náboženských či jazykových charakteristík, či dokonca priznanie autonómneho postavenia takýchto regiónov s cieľom vykonávať politiku súdržnosti Únie je cieľom, ktorý na jednej strane ide ďaleko nad rámec bežného prispenia k rozkvetu kultúr členských štátov pri rešpektovaní ich národnej a regionálnej rozmanitosti alebo jednoduchého zdôraznenia spoločného kultúrneho dedičstva a ktorý sa na druhej strane nespája priamo s niektorým z cieľov konkrétne uvedených v článku 167 ods. 2 ZFEÚ. V bode 5 žaloby žalobcovia okrem toho sami pripustili, že sporný návrh nemal za „cieľ“ „chrániť kultúrnu rôznorodosť“, hoci nevylučovali, že navrhovaný akt by mohol mať také „dôsledky“.
- 102 V rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, teda článok 3 ods. 3 ZEÚ, článok 167 ods. 1 ZFEÚ, ani článok 22 Charty základných práv neumožňujú v danom prípade Komisii navrhnúť v rámci politiky súdržnosti Únie právny akt smerujúci k ochrane kultúrnej rôznorodosti predstavovanej národnostnými menšinami, ktorý by navyše nezodpovedal predmetu a obsahu navrhovaného aktu.
- 103 V každom prípade treba poznamenať, že prijatie navrhovaného aktu, ktorý nevyhnutne predpokladá definovanie pojmu „región s národnostnou menšinou“ na účel vykonávania politiky súdržnosti Únie nezodpovedá žiadnemu z postupov uvedených v článku 167 ods. 2 ZFEÚ na prispenie k dosiahnutiu cieľov, ktoré sleduje kultúrna politika Únie, teda prijatie podporných opatrení, ktorých účelom nie je zosúladiť zákony a iné právne predpisy členských štátov, alebo prijatie odporúčaní.
- 104 Z vyššie uvedených dôvodov treba výhradu založenú na nesprávnom výklade článku 167 ZFEÚ zamietnuť.

O výhrade založenej na nesprávnom uplatnení článku 19 ods. 1 ZFEÚ

105 Žalobcovia podporovaní Maďarskom uvádzajú, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí dopustila nesprávneho výkladu článku 19 ods. 1 ZFEÚ, keď konštatovala, že žiadne ustanovenie Zmlúv nepredstavuje právny základ pre akúkoľvek činnosť inštitúcií smerujúcu k boju proti diskriminácii založenej na príslušnosti k národnostnej menšine.

106 Komisia podporovaná Rumunskom a Slovenskou republikou navrhuje zamietnuť túto výhradu.

107 V napadnutom rozhodnutí Komisia po definovaní obsahu navrhovaného aktu, ako je uvedený v bode 52 vyššie, a po uvedení, že jej preskúmanie sa týkalo „navrhovaných ustanovení Zmlúv a... akéhokoľvek iného možného právneho základu“, poznamenala toto:

„Na záver... v Zmluvách neexistuje žiadny právny základ, ktorý by umožňoval navrhnúť právny akt [Únie] s obsahom... zamýšľaným [v spornom návrhu].“

108 Žalobcovia v tejto súvislosti Komisii pripisujú nesprávny výklad článku 19 ods. 1 ZFEÚ, ktorý mohol slúžiť ako právny základ navrhovaného aktu.

109 Táto výhrada nastoľuje otázku, či najmä vzhľadom na svoj cieľ a svoj obsah by mohol byť navrhovaný akt prijatý na základe článku 19 ods. 1 ZFEÚ.

110 Článok 19 ZFEÚ stanovuje:

„1. Rada môže, bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia zmlúv a v rámci právomocí, ktorými je poverená Únia, po udelení súhlasu Európskeho parlamentu, jednomyseľne v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom prijať opatrenia na boj proti diskriminácii založenej na pohlaví, rasovom alebo etnickom pôvode, náboženskom vyznaní alebo viere, postihnutí, veku alebo sexuálnej orientácii.

2. Bez ohľadu na odsek 1 môžu Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom na podporu krokov podniknutých členskými štátmi s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľov uvedených v odseku 1 prijímať základné zásady motivačných opatrení Únie okrem zosúladenia zákonov a iných právnych predpisov členských štátov.“

111 Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Zmlúv a v rámci právomocí, ktorými je poverená Únia, článok 19 ods. 1 ZFEÚ normotvorcu Únie splnomocňuje prijať opatrenia na boj proti diskriminácii založenej na pohlaví, rasovom alebo etnickom pôvode, náboženskom vyznaní alebo viere, postihnutí, veku alebo sexuálnej orientácii.

112 V prejednávanej veci bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či pojem „diskriminácia“ v zmysle tohto ustanovenia zahŕňa alebo nezahŕňa akúkoľvek diskrimináciu založenú na príslušnosti k národnostnej menšine, treba pripomenúť, že ako už bolo konštatované v bode 83 vyššie, sporný návrh nemal za cieľ bojovať proti diskriminácii, ktorej obeťami sú osoby alebo obyvateľstvo žijúce v regiónoch s národnostnou menšinou z dôvodu ich príslušnosti k takej menšine, ale zabrániť akémukoľvek zaostávaniu regiónov s národnostnou menšinou v hospodárskom rozvoji v porovnaní s okolitými regiónmi, z dôvodu znevýhodnenia, ktoré pre prvé uvádzané regióny predstavujú ich špecifické etnické, kultúrne, náboženské alebo jazykové charakteristiky.

113 Preto ako to Komisia správne uznala v napadnutom rozhodnutí, článok 19 ods. 1 ZFEÚ nemôže predstavovať primeraný právny základ pre právny akt Únie, ktorý sleduje cieľ a má taký obsah, ako je opísaný v spornom návrhu.

114 Z vyššie uvedených dôvodov treba výhradu založenú na nesprávnom výklade článku 19 ods. 1 ZFEÚ zamietnuť.

O výhradách založených na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných

- 115 Žalobcovia podporovaní Maďarskom uvádzajú, že Komisia sa dopustila zneužitia právomoci, keďže odmietla zaregistrovať sporný návrh nie z dôvodu uvedeného v napadnutom rozhodnutí podľa článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, že tento návrh je zjavne mimo rámca jej právomocí, ale ako vyplýva z jej písomných podaní v tomto konaní, pretože sa jej pri súčasnom stave práva Únie nezdalo vhodné vykonávať svoje právomoci v zmysle, aký navrhovali, čo článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 neuvádza.
- 116 Okrem toho uvádzajú, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, keďže v prejednávanej veci bola vedená úmyslom odradiť od iniciatív občanov, hoci tieto, ako v prejednávanej veci, spĺňajú podmienky registrácie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, a použila na to nevhodné prostriedky, ako je zohľadnenie informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011.
- 117 Komisia podporovaná Slovenskou republikou navrhuje zamietnuť tieto výhrady.
- 118 Po prvé, pokiaľ ide o výhradu založenú na zneužití právomoci, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pojem zneužitie právomoci má v práve Únie presný význam a vzťahuje sa na situáciu, keď správny orgán používa svoje právomoci na iný účel, ako je účel, na ktorý mu boli zverené. Rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci len vtedy, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa ukazovateľov zdá, že bolo prijaté preto, aby sa dosiahli iné ciele ako uvádzané ciele (pozri rozsudok z 9. septembra 2008, Bayer CropScience a i./Komisia, T-75/06, Zb., EU:T:2008:317, bod 254 a citovanú judikatúru).
- 119 V prejednávanej veci na preukázanie existencie zneužitia právomoci sa žalobcovia opierajú o určité tvrdenia uvádzané Komisiou na obranu, z ktorých podľa ich názoru vyplýva, že pri súčasnom stave práva Únie Komisia nepovažovala za vhodné vykonávať svoje právomoci v zmysle požadovanom žalobcami.
- 120 V tejto súvislosti treba poznamenať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje postačujúce odôvodnenie, podľa ktorého sporný návrh nespĺňa podmienky registrácie stanovené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011, pretože je zjavne mimo rámca právomocí Komisie, ktorá jej umožňuje predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv. V bodoch 10 a 11 vyjadrenia k žalobe Komisia pripomína uvedené odôvodnenie a uvádza, že „zotrváva na svojom stanovisku“ z dôvodov, ktoré následne spresnila v obrane, vzhľadom na tvrdenia uvádzané v žalobe. Rovnako v bodoch 2 a 97 dupliky Komisia uviedla, že „zotrváva v celom rozsahu na odôvodnení a návrhoch... uvedených v jej vyjadrení k žalobe“ a že „odôvodnene a v súlade s právom zamietla žiadosť o registráciu [sporného návrhu] na základe článku 4 ods. 2 bodu b) nariadenia č. 211/2011“. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia vo svojich písomných podaniach bránila opodstatnenosť dôvodov uvádzaných v napadnutom rozhodnutí, ktorá nebola spochybnená preskúmaním tejto žaloby.
- 121 V tomto kontexte vety zdôraznené žalobcami, konkrétne bod 17 vyjadrenia k žalobe, podľa ktorého „politiky Únie sa nemôžu stať nástrojmi politiky, ktorá smeruje proti menšinám“ a bod 58 vyjadrenia k žalobe, podľa ktorého „Komisia zastáva názor, že špecifiká národnostných menšín možno riadne zohľadniť pri vypracovaní... NUTS na úrovni členských štátov“, nemožno považovať za dôkazy toho, že napadnuté rozhodnutie bolo v praxi založené na iných dôvodoch, než dôvodoch, ktoré v ňom boli formálne uvedené, ktorých dôvodnosť nebolo možné spochybniť pri príležitosti preskúmania tejto žaloby, a preukazujúce, že Komisia zneužila právomoci, ktoré jej udeľuje článok 4 ods. 2 bod b) nariadenia č. 211/2011.

- 122 Z toho vyplýva, že žalobcovia v prejednávanej veci nepredložili objektívne, relevantné a súhlasné indície, ktoré by umožňovali prijať záver, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na iné účely, než tie, ktoré sa uvádzajú, a to preto, že podmienky registrácie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 neboli splnené, keďže sporný návrh bol zjavne mimo rámca právomocí Komisie, ktorá jej umožňuje predložiť návrh právneho aktu Únie na účely vykonávania Zmlúv.
- 123 Výhradu založenú na zneužití právomocí zo strany Komisie teda treba zamietnuť ako nedôvodnú.
- 124 Pokiaľ ide po druhé o výhradu založenú na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, treba zdôrazniť, že podľa článku 41 ods. 1 Charty základných práv „každý má právo, aby inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie vybavovali jeho záležitosti nestranne, spravodlivo a v primeranej lehote“. Okrem toho z odôvodnenia 10 nariadenia č. 211/2011 vyplýva, že zásada riadnej správy vecí verejných so sebou prináša, že Komisia zaregistruje všetky návrhy iniciatívy občanov, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v tomto nariadení, a to v lehote uvedenej v článku 4 ods. 2 uvedeného nariadenia, teda do dvoch mesiacov od doručenia informácií stanovených v prílohe II.
- 125 V danom prípade v rozpore s tým, čo uvádzajú žalobcovia, podmienky registrácie uvedené v článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 neboli splnené, ako to vyplýva z preskúmania výhrad založených na nesprávnom výklade článkov Zmlúv zo strany Komisie, takže táto inštitúcia bola oprávnená odmietnuť zápis sporného návrhu v súlade s článkom 4 ods. 3 toho istého nariadenia.
- 126 V dôsledku toho Komisia mohla prijať napadnuté rozhodnutie bez toho, aby porušila všeobecnú zásadu riadnej správy vecí verejných.
- 127 Výhradu založenú na porušení tejto zásady teda treba tiež ako nedôvodnú zamietnuť.
- 128 Keďže všetky výhrady, ktoré žalobcovia uvádzali na podporu svojho jediného žalobného dôvodu založeného v podstate na porušení článku 4 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 211/2011 boli zamietnuté, treba zamietnuť aj uvedený žalobný dôvod a v dôsledku toho túto žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 129 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali úspech vo veci, znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Komisii, bez toho, aby bolo potrebné v tejto súvislosti prihliadať na ujmu, ktorú žalobcovia spôsobili ochrane súdneho konania a najmä zásade rovnosti zbraní a zásade riadneho výkonu spravodlivosti (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 21. septembra 2010, Švédsko a i./API a Komisia, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Zb., EU:C:2010:541, body 85 a 93), keď na internetovej stránke sporného návrhu uverejnili vyjadrenie Komisie k žalobe (bod 22 vyššie).
- 130 Okrem toho podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Tieto ustanovenia treba uplatniť na Maďarsko, Helénsku republiku, Rumunsko a Slovenskú republiku.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Balázs-Árpad Izsák a Attila Dabis znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**
3. **Maďarsko, Helénska republika, Rumunsko a Slovenská republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. mája 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Konanie a návrhy účastníkov konania	3
Právny stav	5
O prípustnosti niektorých výhrad	5
O veci samej	6
O výhrade založenej na nesprávnom zohľadnení informácií neuvedených v článku 4 ods. 1 a 2 nariadenia č. 211/2011	7
Úvodné pripomienky k ostatným výhradám uvádzaným žalobcami	9
O výhradách založených na nesprávnom výklade článku 4 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článku 174 ZFEÚ, ako aj článku 3 ods. 5 nariadenia č. 1059/2003 v spojení s odôvodnením 10 toho istého nariadenia ...	10
O výhrade založenej na nesprávnom uplatnení článku 167 ZFEÚ	15
O výhrade založenej na nesprávnom uplatnení článku 19 ods. 1 ZFEÚ	17
O výhradách založených na zneužití právomoci a porušení zásady riadnej správy vecí verejných	18
O trovách	19